

Collectio Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Spolij actio repellit agentem etiam adione aliqua privilegia,
qualis est actio depolij. **ibid. 6**
Spolij exceptio repellit etiam agentem super alio spolio. **ibid. 7**
Sponsalia pura, & certa ex consensu valida, licet aliis nulla indu-
cantur publicam honestatem, & quæ dirimit sequentia sponsalia,
sed non præcedentia. **146. 1. 1**
Sponsalia incerta non sunt propriè, & perfectè sponsalia, sed
potius conditionata, ad eligendum scilicet in futurum
vnum ex illis, quibus sub disunctione facta est promissio.
ibid. 3
Sponsalia conditionata dicuntur sub hac conditione, si Deo, &
Ecclesiæ placuerit. **247. 1. 1**
Sponsalia amborum infamium, vel alterius tantum per super-
uentionem maiori ætatis non validentur, nec publicam ho-
nestatem inducunt, nisi fuerint ratificata tacite, vel expresse.
248. 1. 1. 1
Sponsalia ante septennium completum non contrahuntur.
ibid. 3
Sponsalia per verba de presentem contracta inter impuberes,
& puberes, vel inter impuberes non proximos pubertati
valent, ut sponsalia de futuro, & inducunt publicam honestatem.
ibid. 5
Sponsalia de futuro iuris interpretatione in matrimonium
transiunt quando ætate perfectæ superuenit copula, vel alius
modus copulæ adequatus, de iure Concilij Tridentini.
ibid. 2. 7
Sponsalia pro absentibus filiis non tenent nisi ipsi presentibus,
vel nisi approbaverint tacite, vel expresse ex postfacto. **ibid. 9**
Sponsalia contracta per parentes pro filiis presentibus, & tamen
liberis valida sunt. **ibid. 10**
Sponsalia si parentes contrahant pro filiis absentibus, vel infanti-
bus, qui capaces non sunt, latius non est si postmodum no-
tuerint, & tacendo non reclamauerint, nisi ceteros facti tacite,
vel expresse ratificauerint. **ibid. 11**
Sponsalia si quis contrahat pro extraneo, non sufficit presentia,
& ratificationes, sed debetur aliud signum consensum inter-
venientes, ut illa valeant. **249. 1. 1. 1**
Sponsalia de futuro contrahentes non incurrunt excommunica-
tionem de qua in hoc tract. **55. 1. 1. 1**
de Sponsalij referuntur agentes. **21. 1. 76**
Sponsus dispensatur ut clericus fiat, & beneficium habeat, an eo
ipso factas sit ex parte pensionis, remittitur. **81. 1. 4**
Sponsus, cui Papa concedit ut habeat beneficium curatum, non
potest eo dimisso secundum obtinere, nisi prius originis spur-
ritatis facta mentione. **82. 1. 1**
ut Statutum, est iuris novi institutum. **86. 1. 1 & 101. 1. 1 &**
151. 1. 1 & 483. 1. 1
ut Statutum, habet vim, siue firmitatem sententia diffinitiva.
128. 1. 3
Statuta iuri communi consona ius commune censentur. **4. 1. 17**
Statutorum verba fecerunt iuris dispositionem intelligi de-
bent. **ibid. 3. 18**
Statuta si aliquid disponant contra ius commune, intelligi om-
nino debent ut minus quam fieri possit illud laedant. **ibid. 19**
Statutum speciale quando derogat per aliud simile poterit,
ostenditur. **ibid. 23**
Statuta, seu ordinationes factæ in Synodo Provinciali, seu dixe-
cessina, sunt perpetuæ, & non expirant morte conditoris.
6. 1. 16
Statuto fieri potest, ut credatur iuramento datum passu
10.
1. 16
Statuta iurata non tolluntur per generale Canonum, vel statu-
torum derogationem, etiam si tunc clausula. Non obstantibus
statuta Ecclesiæ. **316. 1. 6**
Statutum in vno ex præparatis dicitur esse & in alio disposi-
tionem. **17. 1. 6**
Statutum, seu municipalis lex idem disposens, quod ius commu-
ne, sed in speciale videtur. **183. 1. 11**
Statutum loquens de infirmis habet locum in finibus. **109. 1. 1**
Statutum ne laici vendant clericis non valent, aut coquant po-
nam, vel ne exhibeant aliqua servitia, est contra liberatam Ec-
clesiasticam. **341. 1. med.**
Statutum non extendendum ex simili ratione. **216. 1. 10**
Statuta non valent per quæ Inquisitorum hæresis officium im-
peditur, vel retardatur. **260. 2. 1. 1**
Statutum loquens de nepotibus hæreticorum, seu reconcilia-
torum, non habet locum in reconciliatio sponte confesso promissu
si ubi venia. **266. 1. 6**
Statutum inabilitans filios hæreticorum ad beneficia, compre-
hendit filios hæretici, etiam penitentes, & ad Fidem redem-
ptis. **ibid. 9**
Statutum est correctorium iuris communis quando illud in to-
tum corrigit, exorbitans vero quando illi in aliqua parte con-
tra dicitur. **315. 1. 1. 1**
Statutum intelligens penam personaliter mandatario propter ius
commune mandatum non est comprehendit. **481. 2. 7**
Statutum vitium non tollit primum nisi specialiter, & expresse
enunciatur. **ibid. 10. 17**

ut faciat mentionem de illo. **418. 1. 18**
Stipulatio alteri per alterum facta non valet de iure Canonico.
181. 1. 4
Studentes iuri Canonico, vel Ciuili in studio generali in absentia
integros suorum beneficiorum proventus percipere possunt.
183. 1. 1
Studij suis licet scholas non frequentet, sed domi repetendo stu-
deat, gaudet privilegijs scholasticis. **1. 1. 16**
Studium generale quod dicitur, remittitur. **184. 1. 1**
Studij Romane Curie, & Parisien. Oxoniens. Bononiens. & Salama-
ntino qui debent eligi pro linguis linguis Hebraica, Arabica,
& Chaldaica. **451. 1**
Subdelegatus ubi de tempore delegationis excommunicatus erat,
tunc non transfundit in delegatum iurisdictionem in quocumque
in habita. **103. 1. 6**
Subdelegatus est actus iurisdictionis. **105. 1. 8**
Subdelegatus re integra mortuus potest delegatus iurisdictionem
transfondere. **91. 1. 8**
Subdelegatus ubi non in totum appellatio deest ad summum
Pont. interpositus, tunc ad eundem Pontificem deo iuratur.
97. 1. 14
Subdianonatus si quis recipiat ab eo, quomodo crederet Episco-
pum, sed non erat, si postea contrahat matrimonium, bene te-
net. **119. 1. 1. 1**
Subdianonatus Ordinem sufficit habere Canonici
electionis ad hoc vt in ea voce locat. **179. 1. 9**
Subditi quis dicitur magis ratio: domicilij quam originis.
106. 1. 1
Subditus propriè quis dicitur ratione domicilij, & habitationis.
408. 1. 7
Subditum interest ne plures dominos habeant. **483. 1. 1**
ut Subditum, non demorat iam sententiam. **44. 2. 4**
ut Subditi interminatione anathematis non sunt laxi sententia.
83. 1. 5
ut Subditi, continent præsentiam ferendam. **115. 1. 10**
Subscriptio in vno articulo non vitiat capitula separata & diuisa.
115. 1. 1
Intellige vt ibi.
Subscriptio ita vix vt obreptio in beneficijs, & rescriptis
gratia. **198. 1. 6**
Subscriptio dicitur Principis venia non facta mentione de litera-
to crimine. **17. 1. 1**
Subscriptio Motu proprio in lite ab altero capta præsumitur
ignorare sententiam contra suum antecessorem latam. **144. 1. 1**
Subscriptio facit ius. **358. 1. 16**
Subscriptio potestas data non censetur, quomodo in mandato
dicitur quod eius procuratorem, seu substitutum releuat.
110. 1. 1
Substituere non potest procurator si dominus prius fuerit litem
constitutus, & deinde procuratorem constituit, nisi specialiter
hinc in mandato continetur. **120. 2. 11**
Substitutio papularis expressa excludit matrem & successione
filij. **218. 1. 5**
Substitutio directæ à patre facta filio pupillo, excludit matrem
etiam à legitima ipsius filij. **ibid. 6**
Substitutio compendiosa quibus verbis fiat ostenditur. **218. 1. 11**
Substitutio facta hoc modo, quandoque ius decessoris filius, vel si-
ne filij decessoris, filium substituit, vel vult quid ei filia succe-
dat, licet directè non valeat, valet tamen indirectè iure fidei-
commissi. **ibid. 11**
Successus in ius alterius, eo iure quo ille, vti debet. **163. 1. 1**
Successus filiorum deferunt etiam de iure naturali ad iura, &
familiosum liberorum, quibus illa iure naturali debetur. **318. 1. 1**
Successor officialis excommunicatus, excommunicatus non est, nisi
in crimine damnato communicatus, illa autem quæ exerceat, illo
excommunicato manente non valet, si iurisdictione solum
ab eo recepta hoc facit. **83. 1. 1**
Successor in beneficio tenetur ad soluendum pensionem decur-
sam non solutam. **113. 1. 6**
Successor in Ecclesiæ præsumitur ignorare gesta tempore fidei an-
ecessoris. **344. 1. 9**
Successor singularis præsumitur ignorare factum defuncti.
ibid. 4
Successores ab intestato admittuntur quando de facto Minorum
monasterium, aut aliquis eorum hæres institutus nullo sub-
stituto, aut coherede assignato, & iura conscientia hereditatem
tenere poterunt, nulla soluta illius affirmatione eiusdem
Fratris. **478. 1. 11**
ut Sufficit, ubi opponitur in aliqua dispositione, non requiritur
alias qualitates idelle, quæ expressæ. **720. 1. 7**
Summa plures quandoque petuntur, an possint omnes cumulari vt
statut excedat iurisdictionem iudicum, qui cum habent
limitatam ad certam summam, remittitur. **510. 1. 1**
Superior appellatio qui veniant, remittitur. **494. 2. 1**
Superstitium de reprobis toleratur cum fir, vt quod ante dictum
est, clarius enuncietur. **3. 1. 4**

Superior si iure deo solo elegit, & electus dissentit, vel tenentur.
aut mortui non potest iterum eligere, sed ad Canonicos regit
electio. 164. 1. 6

Superior ad quem conferendi potestas deuoluta est, adtingitur
ad obsecrationem eiusdem ordinis, & forma, quae ad inferiorē
erat obsequenda. 197. 1. 5

Superior immensum sufficiens est ad dandam licentiam Religio-
si, vt procurator officio suscipere valeat. 402. 5. 2

Suspensio prohibita est de Vicario Episcopi ad Episcopum.
26. 2. 2

Suspensum non incurrit ordinem ex probabili ignorantia sub-
stanti alterius fidei proprii fientia. 77. 2. 4

Suspensio ad officio quousque iure, seu etiam ad homine periculi,
seu solus imponitur, si aliud non addatur, non includit su-
perueniendi beneficio. 104. 1. 19

Suspensio beneficii per annum de qua in hoc text. non extenditur
ad beneficium, sed tantum intelligitur de Ordibus, & bene-
ficiis. 166. 1. 14

Suspensio in ligatur iudex qui partem ultra iustitiae termi-
nos grauat excedendum, inconsideratione, vel ignorantia.
166. 1. 16

Suspensio de qua, non incurrit nisi intercedat dolus in ad-
mittendo ad professionem quoniam ante expulsum proba-
tionis annum. 115. 1. 7

Suspensio de qua, incurrit ne dum Praelatus recipiens
ad professionem ante electum probationis annum, fed etiam
singuli Religiosi, qui in tali receptione iustitiam debeat.
ibid. 8

Suspensio de qua in hoc text., habet locum, etiam post Con-
cilii Tridenti. sess. 1. de Rega. cap. 15. ostenditur. ibid. 9

Suspensio incurritur omnes Religiosi Mendicantes, qui ali-
quam ad professionem admittit non expulso probationis
anno. 116. 1. 15

Suspensio, vel interdictum latum in articantes non tenet nisi
peremptoria monitione canonica. 117. 1. 1

Suspensio, quae a Consistorio in iura peruenit, infligitur quam-
vis irritati debeat, contra uerendum tam, non incurritur irre-
gularitas. 117. 1. 6

Suspensio ad ingressa Ecclesiae, vel officio per appellationem se-
quentem non suspenditur. 118. 1. 1

Suspensio ad ingressa Ecclesiae quousque effectus operetur, remittit.
ibid. 3

Suspensio ad ingressa Ecclesiae non prohibet omnem intantum
in Ecclesiam, sed tantum eam, qui est ad celebrandam diuinam
Officia. ibid. 5

Suspensio ad tempus tollitur abique aliqua abolitione elapso
tempore in ea deliquit, secus in excommunicatione ad tem-
pus lata. 440. 2. 8

Suspensio incurritur Monachi nigri non videntes haberi,
& veluti iuxta formam precipiunt in presenti sexto. 442. 2. 1

Suspensio ad ingressa Ecclesiae nihil aliud est quam suspensio
diuitiis. 473. 2. 4

Suspensio viam prohibet omnium, quae consistunt in exercitio ali-
cuius Ecclesiasticae functionis. ibid. 5

Suspensio sententia, quam incurritur doctores, vel recipientes ali-
quid per ingressa Religiosis, a quibus suspendatur, ostenditur.
118. 1. 4

Suspensio quam incurritur simoniaci ordinati, non ligat media-
tores simoniae. ibid. 13

Suspensio quam incurritur simoniaci ordinati, non committitur
alteri personae incipio iudicandante. ibid. 14

Suspensio in celebrant, irregularitatem incurrit. 72. 1. 0

Suspensio ad officio impliciter fit suspensus ab omnibus, quae
competunt vel ratione Ordinis, vel ratione iurisdictionis, seu
aliquae administrationis ecclesiasticae. 89. 2. 10

Suspensio a iurisdictionibus tantum in illis celebrando ad hanc se
regit. 89. 2. 15

Suspensio ad ingressa Ecclesiae in ea diuina celebrant est irregu-
laris, & motum incurrunt suspensio illa durante caret
Ecclesiastica episcopalis. 316. 1. 1

Suspensio ministrandi sunt irregularis. ibid. 7

Suspensio a beneficio non locatur distributiones quotidianas,
sed illis tribui solent si, qui interuent diuini Officii. 418. 1. 3

Suspensio ad hoc (satis ex parte licet) satisfacta reat, & in illius
quod Ecclesiam in foro exteriori indiget abolitione, vel
altem iudici declaratione super satisfactioe. 440. 2. 7

Suspensio, vel alia per affectus ad tempus si durat, eo tem-
poris aliam suspensioem, vel similem potam ad tempus incur-
rit, hoc postea tempus incipit statim a die sententiae illius
ad id inferentis. 416. 2. 5

Suspensio ad officio an & quando censetur suspensus a beneficio,
remittit. 416. 2. 7

Suspensio ad officio an & quando intelligatur suspensus a bene-
ficiis. 416. 2. 17

Suspensio causa coram arbitris non tractatur ubi vox ex dele-
gatio tantum claus. Quia si non omnes, &c. vel quando re-
cio, remittit. 474. 1. 6

Suspensio delegatus, seu officialis Episcopi. 92. 2. 1

Suspensio legitime causae quae sunt ad reuocandam iudicem siue
delegatum, siue ordinarium, remittit. ibid. 1

Suspensio etiam vehementer non sufficit ad condemnandum de
hæresi. 157. 2. 4

Suspensio leui non virget semel malum, praesumitur tempore
malis. 337. 2. 10

Suspensio intelligitur, quod si de rebus, & personis, &c. ibid. 1

Suspensio causa quod dicatur. 304. 1. 1

Suspensio non causa in fructu non tenet. 304. 1. 1

Suspensio immatura a fructuarius succidit non potest. 304. 1. 1

Suspensio causa illa dicitur, quae destinata est ad hoc vt capiat, &
talis esse debet vt succidat ex stirpibus vel radicibus reman-
entibus. 304. 1. 1

Suspensio quid significet, & an, & quando morale peccatum
committitur, si fiat in synodo in horis Canonici recitandis,
remittit. 310. 2. 1

Suspensio Fratrum Minorum potest petere, vt hares vbi non sit
soluat illa legata modo dicto ex rebus, & quorum fuit ca-
paces, quia ad hoc etiam compellit obligatio, & actio. 474. 1. 8

T*Abbas*, qui salutaris committitur, licet presumatur in futu-
rum satis, & propterea remoueri debeat, non tamen per-
sumitur retro salutaris. 337. 2. 9

Taberna dicitur domus, in qua panes, vinum, & carnes coctae ven-
duntur. 442. 2. 5

Tacens consentire videtur. 319. 1. 1

Tacens quod regulariter non consentit si agatur de amittendo
res proprias quousque, requiritur, & in ea sententia, & praesumit
319. 2. 5

Tacens quod consentire presumatur, in adibus, a quos poterat
contradicens impedire, non ita in illis, quos inuenit, &
contradicens valde celebrantur, sunt communis D. opinio.
ibid. 6

Tacens si ignoret actum facti, namque censetur consentire.
360. 2. 11

Tacens, presumitur consentire quando res hinc inde est aequi-
liber dubia, & legitima in contrarium non datur concorsus.
ibid. 13

Tacens praesumitur consentire in suis iuribus, & in illis circa que
dubium est an sint iuribus, an praesudicialia. ibid. 14

Tacens non consistit, sed est vtique negare videtur. 362. 2. 1

Tacens ad hoc absolute tacet abique aliqua coniectura extrin-
secus ad hoc, quae confessionem, vel negationem iudicet,
aut coniectura in contrarium proponatur. ibid. 1

Tacens quod in illis expressum non operetur. 362. 2. 6

Tacens qualitas, quam iura specialiter exprimi iubent,
tollit gratiam subterfugium, etiam ignorat ea qualitas
tacita facit. 362. 2. 15

Tacens, per prius, & non per posterius verificatur, nam-
que in illis, quorum deprimendum principaliter videtur.
362. 2. 5

Tempus impetratiois recessit. Post. sufficit Canonizatione,
aliam ve dignitatem obtinere, quamvis tempore praesentatio-
nis iam cessauerit. 182. 1. 12

Tempus ad expeditionem litterarum ex illa statuit, & confir-
mat hac Decretalis. 473. 1. 1

Tempus anni praesentatum ad promotionem Ordinis sacerdotum
licet, qui beneficium Caratam obcinunt, non currit illi quan-
dum illi tempore lapsus est. 601. 1. 19

Tempus continuum quod dicatur, ostenditur. 130. 1. 10

Tempus nullum praesentatum est Ecclesiae ad restitutionem spe-
tendum quidam male existimant. 112. 2. 37

Tempus statutum ad probandum exceptionem excommuni-
cationis prius causa proferri non potest ad iudicem. 160. 1. 8

Tempus centum annorum necessario requiritur ad praesentan-
dum contra Ecclesiam Romanam. 114. 1. 5

Tempus quadraginta annorum necessario, requiritur ad praesentan-
dum contra Ecclesiam, & alia in iura venerabilia. ibid. 1

Tempus ubi apponit intelligitur de continuo. 327. 1. 4

Tempus praesentatum in negligentiam odium, non currit ignoran-
ti, vel impedito, secus quando non in odium negligens, sed
in alterius fauorem praesentatur. 182. 1. 12

Tempus 40 annorum sufficit, vt praedium assumat qualitatem rei
libere. 116. 2. 9

Tempus continuum illud dicitur, quod omni tempore, & omni-
bus currit etiam legitime impeditis. 401. 1. 10

Tempus, quo citationis in audientia litterarum Apostolicarum
debent remanere affixae, est illius arbitrium. 406. 1. 5

Tempus ad praesentandam appellationem ad hominem, vel a iure
praesentum non currit appellatio periculo imminente ex mora
index aliud decernat. 412. 2. 7

Tempus appellatiois quando debet currere, remittit. ibid. 3

Tempus modicum quod dicatur relinquatur arbitrio iuris. 431. 2. 15

Tempus

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Tempus modicum dicitur intra decennium. 413. 1. 14
 Tempus modicum dicitur, quod est intra decennium, an longum
 tempus quod est decennium, & ultra. 478. 2. 18
 Tempus alicui prestatum ad probandum non currit nisi quando
 adversarius dedit respondere eius positionibus. 481. 1. 14
 Tempus, negatur probatum intelligitur ipso iure. 403. 1. 5
 Tempus aliquando accipitur pro possidere. 496. 1. 1
 Terminis competens, & peremptorius in edicto debet assignari.
 68. 1. 9
 Terminis competens & peremptorius ad comparandum assignatur
 secundum locorum distantiam. ibid. 4. 18
 Terminis ad appellationem interponendam de consensu patrum
 prorogari non potest. 444. 1. 3
 Terminum non est necesse exprimi in requisitione facienda per
 Episcopum Inquisitorem, & e converso, sed ipso iure statim currit.
 419. 1. 21
 Terminis decem dicitur ad appellandum non potest augeri, nec
 diminui etiam de partium consensu. 489. 1. 10
 Terrenarium Monialium circa statum ubi referatur decretum,
 ostenditur. 445. 2. 3
 Tertio nunquam intendit Princeps præiudicium inferre. 14. 1. 5
 Tertius oppositor potest in defensionem allegare, & probare
 omnia, quæ principalis non allegavit, nec probavit, si ea sunt ad
 causæ defensionem indicabilia. 112. 1. 9
 Tertius oppositor, & litis defensor ad comparandum admittitur
 propter proprium interese, assensum debet litis in terminis
 in quibus cum inuenit tempore, quo offert se ad defendendum.
 151. 1. 6
 Tertius non dicitur attentare, nec potest contrarium attestatio-
 nis remedium vi. 174. 1. 12
 Tertius comparens in iudicio persequitur causam in statu, quo
 reperitur. 394. 1. 3
 Tertius pro suo interesse potest de nullitate dicendo impedire
 executionem etiam triam sententiarum conformium. 410. 2. 3
 Testamentum executio facta à Religioso absque licentia superiori-
 oris, quantum nihil oppositum fuerit, iudiciali est, secundum
 probabilem sententiam, sed contraria est probabilior. 119. 1. 3. 4
 Testamentum futurum consuevit si ille postea caeas de viariis
 testamento. 585. 1. 11
 Testamenti factiohem actum, & passum amittit offensens
 Cardinalem. 197. 2. 18
 Testamentorum omnem speciem comprehendit ultima volun-
 tas. 435. 1. 4
 Testamentum erit irritum si de facto Minorum monasterium, aut
 aliquis eorum hæres, instituat nullo substituto, aut coherede
 assignato. 478. 1. 10
 Testator si substituit Titium, aut Seium, tunc censetur prius vo-
 care Titium, postea Seium. 381. 1. 40
 Testatoribus integrum est percipere executionis sui testamentum
 vi in rebus executandis, & distribuendis, quæ exequi, & distri-
 buere precipiunt in suis testamentis, consilium à Fratibus
 Minoribus petant. 479. 1. 16
 Testis potest exigere, & recipere iustam mercedem pro labore, &
 expensis factis in ferendo testimonio. 75. 1. 93
 Testes sunt vocandi, & alimentandi sumptibus producendis, si
 petere debent moderatos, & non delictatos sumptus, quales
 consueverunt facere domifex. ibid. 94
 Testi nobili, & egregio equis appeditur non, nec autem rati-
 o, & alij inferioris conditionis homini. ibid. 96
 Testem si contigerit in itinere morbo corripri quis suppedite-
 re sumptus ostenditur. 219. 1. 98
 Testes inhabiles faciunt præsumptionem. 155. 1. 3
 Testes super interrogatoriis non minus, quam ipsi peribatoriali-
 bus articulis à producere datis examinandi sunt. ibid. 2. 6
 Testis in parte falsus, vel mendax, in totum reputatur falsus.
 158. 1. 4
 Testis ad probandum immemorialem debet esse saltem 14. anno-
 rum. 161. 1. 19
 Testibus duobus affirmantibus magis credendum est, quam plu-
 ribus negantibus, secus in criminalibus. ibid.
 Testibus probati non potest gratiam esse concessam motu pro-
 prio. 199. 1. 16
 Testes alterius hæresim testificantes si sunt criminosi, & testifi-
 catio eorum concurrentibus adminiculis duo non sufficiunt.
 216. 1. 5
 Testes singulares in crimine hæresis ad plenam faciunt probatio-
 nem, ostenditur. ibid. 6. 7
 Testes inhabiles in crimine hæresis tunc demum admittuntur
 quando proceditur per viam Inquisitionis, secus per viam ac-
 culationis. ibid. 8
 Testis in causâ hæresis falsum deponens, licet peritor sit, pro-
 bat dicendo contrarium, dum tamen ex indicis constat dictum
 non corruptionem sed veritatem continere. 198. 1.
 11. 14
 Testatur ibid. 17
 Testium in examine in crimine hæresis ultra notarium adhi-
 bere sunt duo Religioſæ, & discrete personæ, & defi-

Barro. Collect. Tom. IV.

ciente notario ipſus loco adhibendi sunt alij duo idonei viri.
 262. 1. 6
 Testis vnus probat clericatum si non agatur de alicuius præi-
 udicio. 313. 1. 5
 Testis in aliqua testimonij parte falsum dicens, in nulla fidem
 habet, & totum corruit testimonium. 355. 1. 9
 Testis verbum ambiguum contra producentem interpretatur
 371. 1. 3
 Testes quando iuraverunt in die iudicio possunt tunc examine in
 die feruare. 407. 1. 3
 Testes publicas attestaciones produci non possunt nisi in
 causis appellationis super eisdem articulis, vel directo contra-
 rii. 46. 2. 1. 3
 Testes in causis appellationis produci non possunt super eisdem
 articulis, vel directo contrariis. ibid. 3. 4
 Testes nulliter recepti per iudicem possunt, & abent iuram
 examinati etiam post publicatas attestaciones. ibid. 2. 7
 Testes post publicationem possunt ex consensu iugamentum pro-
 duci super eisdem articulis, vel directo contrariis. 418. 1. 9
 Testimonij correctio ex interuallo interueniente condictis
 de quibus in hoc § admittitur, in quo si sit fauor consideratus
 constitit. 158. 1. 15
 Testis in presenti decisio non est iuris nec inducitur. 158. 1. 18
 Text. in præsent. de iſoſino procedit autem in beneficiabus.
 293. 1. 2
 Text. in præsent. procedit in causis non per appellationem pen-
 dentibus. 415. 1. 10
 Theſauri Ecclesie non solum celeſtes est ex meritis passionis
 Christi, sed etia ex martyris operibus Sanctorum. 111. 1. 16
 Tiberis illegitimus, qui ex eorum iuris legitimis reputatur
 consuetum præiudicem in mala fide, de iuribus longissimi
 temporis præscriptioem. 216. 2. 7
 Tituli beneficium Ecclesiasticorum non acquiritur præscrip-
 tione. 111. 1. 5
 Tituli præscriptio oritur ex longissimi temporis cursu. 161. 1. 3
 Titulus necessarius non est in præscriptio iuribus longissimi tem-
 poris nisi in consuetudine, vel consuetudine præscriptioem
 habentem, etiam si ad satisfactionem contra quem præscribitur, non
 sufficiat. 161. 1. 8. 9
 Tituli vnus appellatione non venit alias. 192. 1. 10
 Titulus eorum dicitur illegitimus qui habuit ab eo, qui de po-
 terat, & in eſter se legitimus. 409. 1. 5
 Titulus color quomodo probatur, remittitur. ibid. 6
 Titulus est possessio peruenit ad eum in fauorem possessoris,
 etiam tenet. 410. 1. 2
 Titulus primam laico alienis Prælatu conferre non debet
 71. 1. 6
 Tomacensis consistorio Clementis V. inhiſens in quibuscuque
 Regibus per peram excommunicationis, reuocatur. 490. 1. 1
 In Tota partem non est dubium contineri. 181. 1. 1. 2
 Translatio Prælati cum Capitulo suo in alienationibus rerum
 Ecclesie debet necessario interuenire. 215. 1. 3
 Translatio Prælati cum Capitulo suo in alienationibus rerum
 Ecclesie vnus tantum iussit, & in perpetuis alienationi-
 bus rerum Ecclesie, non tamen temporalibus requiritur.
 ibid. 1. 4. 5
 Translatio non requiritur in facienda vnione per Episcopum,
 quemadmodum desideratur in aliis rerum Ecclesie donatio-
 nibus. ibid. 9
 Translatio fuiti temporis non spectat ad iudicem. 306. 1. 12
 Translatio temporis non firmatur quod de iure ab initio non sub-
 ſtitit. 141. 2. 1
 Translatio valet super præteritis alimentis, non autem super fu-
 turis. 207. 2. 6
 Transigere, vel pacisci non potest procurator sine speciali man-
 dato. 121. 1. 6
 Translatio personarum ad eorum locum facta ad tempus, Ecclesie
 ius sepulture non auferit. 210. 1. 1
 Translatio fictio est quando lex actum certo tempore, vel modo
 factum, alio factum fingit. 338. 1. 5
 Translatio non deducitur ex legato ad pias causas. 218. 2. 14
 Translatio ubi fit mentio intelligitur de primo. 191. 1. 4
 Translatum de quo in hoc text. debet esse completum, & com-
 plementum, nec sufficit inchoatum, aut incompletum. 416. 1. 39
 Triennij ultra quod non possunt bona Ecclesiastica locari, com-
 putandum est ex tribus fructuum collectionibus. 506. 2. 9. 19
 Triennium de quo in hoc text. potest per statuta Episcoporum
 limitari ad vnum, vel duo annos. 508. 1. 10
 Truſteri, & curatores, exterius administratores donare possunt
 minorum bona causa remanentibus. 85. 2. 7
 Tutoribus, & syndicis pluribus datis, quilibet in solidum potest
 administrare. 114. 2. 4
 Tutor præfinitur scire facta pupilli, cuius bona administrat.
 164. 1. 10
 Tutoris datio licet sit actus legitimus, ex proinde apponit
 conditione vitioſæ, potest tamen sub conditione tolerari si satis
 derit, ex eo quia talis conditio iam tacet à iure iocatur. 258. 1. 17

DD 2 Tuiſe

Index rerum, & verborum

Totius pars est tendenda in illis, quae salutem animae respiciunt ad
vitaliores graues Conscientiae remorsus. 477.2.5
Tyrannus Rex qui dicitur, remissus. 481.2.6

7 *Atendi vixis modus quando expiratur, non venit alius.*
12.2.3

Vagari opus modus venit ubi nullas expressas est. 74.2.5
Vagari dicitur Ecclesiae, seu beneficium per translationem, vel re-
signationem. 12.2.4

Vacatio non dicitur in Curia beneficium per electionem non confir-
mando. 470.2.7

Vacatio per mortem, & vacatio per renunciationem sunt diuer-
si, & idem in litteris ad beneficia impetratio non expresse non
venit alius. 12.2.3

Vacatio per mortem, & ratio expellitur. 12.2.3

Vacationem etiam per priuationem capituli clausi. Sine alio quodam
modo. 12.2.10

Vacationem in totum per reg. de infirmis non capit clausi. Sine
alio quodam modo. 12.2.10

Vacatio per mortem, & per resignationem aequiparatur.
12.2.16

Vacatio successoris non minus contingit per renunciationem,
quam per mortem. 16.2.10

Vacatio requiritur ad optinem ex simpliciter consecratione, aut ita-
tuto facienda. 33.2.14

Vacatio per mortem, & vacatio per resignationem aequiparan-
tur. 48.2.11

Vacatio successoris non minus contingit per renunciationem,
quam per mortem. 19.2.4

Vacatio durat vix ad confirmacionem. 410.2.10

Vacationis nullo modo expresse omnia vacandi modus continen-
tur. 48.2.11

Vacationis per incomparabilitatem plarum vi tractantur ostendit-
ur. 48.2.11

Vacatio in Curia, & apud Sedem in quo differat, remissus.
497.2.1

Vacatio, in materia refectionis, capit tunc vacantis.
190.2.3

Vacatio reputatur ille, qui a loco in quo assidue habet esse,
absentat. 486.2.10

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Vagari dicuntur qui sunt sine domicilio, & iter facientes quatenus
quo se collocant. 120.2.3

Verba enunciativa emissa propter aliud probant in confisibus.
12.2.2

Verbo futuri temporis quando iungitur participium praeteriti
temporis, tunc est laze intencio. 301.2.4

Verba ut aliquid operetur, debent potius ad inopriam trahi
significationem quam vel sint superflua. 374.2.6

Verba in statuto debent fideliter interpretari prolati, & ad litem
ram exponi. 345.2.16

Verba huius regulae non important necessitatem. 345.2.16

Verba dubia contra praesentem sunt interpretanda. 372.2.5

Verba litterarum Apostolicarum, quibus Papa proprium factum
narrat, plene probant si super illis gratia, vel intencio Papa
fundatur. 417.2.12

Verba enunciativa Summi Pontificis, seu alterius Principis super
facto alieno, quamvis super eo innitatur intencio referen-
tibus, regulariter non probant. 417.2.12

Verbum duplex seu geminatum futuri temporis ubi in eadem
constitutione est, tunc est laze intencio. 417.2.12

Verba generalia non sufficiunt, ubi aliquid expresse requiritur.
417.2.12

Verbum duplex, seu geminatum futuri temporis quando est in
constitutione, tunc importat latam intenciam. 417.2.12

Verba geminata includunt quousque omnia absque ulla limita-
tione. 417.2.12

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Resistentem in quibus casibus qui fieri non tenentur, sed licet
ei sit oboccurrentes circumstantias eandem celare remissus.
124.2.11

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

fufpendere, interdicens, seu excommunicare. 109.1.8
Vicarius Archiepiscopi non habet iurisdictionem in Episcopos Suffraganeos. 110.1.9
Vicario totius committi vt partes ad recognoscendam scripta sua, & chirographa cogere possit. 141.1.1
Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia potest ea conferre extra propriam diocesis. 184.2.15
Vicarius Ecclesie parochialis vixit paterfamilias an habeat illius curam, vel potius paterfamilias remittitur. 189.1.5
Vicarius generalis ex generali commissione beneficia vacantia conferre non potest, sed potest instituire paterfamilias. 210.2.5
Vicarius quando debeat esse perpetuus, remittitur. 214.1.1
Vicarius generalis Episcopi potest a Sede Apostolica delegari, idem in Vicario Episcopi Episcopi, & confirmari licet, nonnulli conferant, & in Vicario Capituli Sede vacante. 237.2.1
Vicarius foraneus Episcopi non potest esse delegatus Apostoli. 237.2.1
Vicarius Episcopi dicitur Officialis. 388.1.16
Vicarij Praetorales habent iurisdictionem quasi Episcopalem, item non possunt esse delegati Papae. 388.1.17
Vicarij generales a Capitulo Sede vacante nominati possunt iudicare esse delegati, & constitui excois ex gratiam beneficiis. 388.1.17
Vicarius Episcopi confirmati, nonnulli tamen consecrati, capax est delegatus Apostoli. 388.1.19
Vicarius Episcopi potest in Cooperatorum deputari. 388.2.1
Vicarius, cui ab Episcopo facta fuit facultas conferendi beneficia fidei directis an possit virtute huius facultatis beneficia monite creata conferre, ostenditur. 390.2.9
Vicarius perpetuus in Ecclesia parochiali intra annum Sacerdos fieri debet. 401.1.4
Vicarij iurisdictione suspenditur excommunicatione Episcopi. 404.2.1
Vicarius generalis potest dare Religiosis licentiam administrandi sacramentum Eucharistiae, vel Extreme unctionis, seu solemnizandi matrimonium. 469.2.14
Vicarius ecclesiarum qui sit. 2.3.18
Vicina loca quae dicuntur relinquunt arbitrio iudicis. 299.2.51
Vituitalia tantum ab Ecclesiis ministranda sunt Visitatoribus, qui ex inactione huius muneris visitare tenentur. 237.1.18
Vituitalia expensarum appellatione comprehenduntur ille, qui consistit in vitu, non autem ille, qui consistit in alia necessaria personae. 237.1.19
Vituitalia ministranda visitatoribus debent esse moderata secundum facultatem Ecclesiae. 237.1.10
Vituitalia nomine non veniunt eorumque ventura, ac proinde ille visitatoribus praestanda non sunt, nisi essent a Summo Pontifice delegati. 237.1.11
Vituitalia nomine quid veniat, remittitur. 429.2.3
Vituitate, est de sui natura praedecisionis declaratoria. 237.1.9
Vituitate reiecta omnia privilegia, honores, & dignitates viri mortui. 237.1.10
Vitui Regis reiecta dignitatem, & titulum Regium. 426.2.18
Vituitate in Ecclesiis olim fuit. 431.1.6
Vituitate vincendum te, multo magis vincit te. 213.1.3
Vituitate cap. de sepult. lib. 6. excommunicatur, excommunicatione Papae reiecta. 474.1.7.8
Vir & vxor minime peccant suscipientes alienum puerum in Baptismo. 249.1.5
Vir vi repellere licet. 307.1.2
Vt Pius voluit ubi. de. ver. latam a iure sententiam continent. 298.1.7
Vituitate ius, & potestate habet omnis Praeatus Ecclesiasticus, cui iurisdictione & administratio committitur. 237.1.15
Vituitate Provinciae expectata non reuertit illam Archiepiscopum sine consilio Suffraganeorum, & distinctione in scriptis prius facta, debet tamen recipere ab illis, qui in prima non fuerunt visitati. 216.1.9
Vituitatio & procuratio an praescribi possint, remittitur. 497.2.5
Vituitatio Ecclesiarum in anno Iubilaei fieri potest, vel pedibus incedendo vel equitando. 510.1.7
Vituitatio quatuor Ecclesiarum in anno Iubilaei vicia fieri debet, & non satisfit, qui vnam vel alteram Ecclesiam visitat vno die. 510.1.8
Vituitatio Ecclesiarum per 10. dies faciendi vel ab illis, qui lucrari volunt Iubilaeum anni sancti sufficere vel de die, vel de nocte. 510.1.9
Vituitationes duas eodem die quis facere non potest ad effectum satisfaciendi duorum dictorum visitationum ad lucrandum

Iubilaeum anni sancti. 510.1.9
Vituitatio Sede vacante deputatus eo ipso censetur habere generaliam administrationem, quousque ea non exprimitur in mandato. 71.1.6
Vituitatio Episcopi Sede vacante deputatus ab inferiori a Papa non potest conferre beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi, sed si deputatus a Papa. 210.1.3
Vituitatio non in pecunia, sed in vituitatibus recipere debet procuratorem moderatam, nec famula sua aliquid etiam oblatum minus recipere potest etiam praetextu officij. 237.1.17
Vituitatio ratione officij fidei aliquid male accipere quam pecuniam incitat, ostenditur. 218.1.3
Vituitatio recipere potest procuratorem in pecunia visitationis visitati, sed vna die vituitatam procuratorem non recipit, licet plura visitauerit loca. 218.1.8
Vituitatio non potest in pecunia tenere id, quod per vituitum sibi necessarium contingebat. 218.1.3
Vituitatores Monialium, ac etiam Canonice Regularium impedire praesumunt circa ea quae pertinent ad officium visitationis eorumdem, si a visitatoribus admitti non desistant, excommunicationis sententiam ipso iure incurrit. 441.1.6
Vituitatio a Papa delegatus habet mercedem equotum, & vituitum, vt de loco ad locum transire commode possit. 450.1.5
Vituitatio liberum est, si velint, pecunia redimere procuratorem, & tunc Visitator tenetur recipere in ea specie, qua fuerit oblatum. 450.1.3
Vt Piusquam vim, & effectum habet, remittitur. 451.1.18
Vituitati vocati continentur in subdijctione praeter nominati. 497.2.5
Vituitationem, qui domicilium acquisiuit in Italia, potest Ordinibus donari ab eo, qui ratione domicilij eius est superior, vel ab altero de eius licentia. 476.2.3
Vituitationem non qui proprie iura appellatur, sed medijs, minime ligat huius rei dispositio. 476.2.3
Vituitatio extrema non conceditur damonitis ad mortem, quia non dicuntur infirmi. 474.1.4
Vituitatio beneficiorum non praesumitur, sed est probanda ab allegante. 391.2.3
Vituitatio & gratiae Apostoli potius acquirantur vituitis voluntatibus, quam contractibus. 213.1.4
Vituitatio facta ab Episcopo ipso Capitulo non valet. 451.2.5
Vituitatio potest fieri omnibus praebendis, seu distributionibus similibus. 433.1.6
Vituitatio potest Episcopus Ecclesiam, seu beneficium suae diocesis loco Religiosis. 412.1.3
Vituitationem, Collegium, seu Capitulum, non comprehendit clausula quidam alij. 9.2.8
Vituitatio, vel singularis persona, quae Ecclesias, vel beneficiorum personas compulerit soluere pedagia, aut exactiones pro rebus suis, quas causa negotiationis non deferunt, vel pro personis, singulares sunt excommunicati, & Vniversitas interdicta, nec prodest contraria constitutio. 238.2.1
Vituitatio, vel duo ex allegatis si non simpliciter, aut in totum, sed aliquid sibi de iurisdictione referunt, alteri collegij subdelegantur vices suas, tunc ad primum delegatum erit appellandum. 511.2.9
Vituitatio tantum interuenire debet in leuacione infantis de sacro fonte, vel christinacione frontis, tamen si plures infantes cognationem contrahunt spiritualiter, & ex aliis Sacramentis cognatio non contrahitur. 210.2.1
Concil. Tridentinum decretum hac de re editum refertur. 238.2.1
Vituitatio, seu deputatus ad dirigendas Moniales in electionibus, & non temperantes ea ex quibus discordia nasci, vel foueri possunt, eo ipso excommunicationis sententiam incurrit. 41.2.1
Vituitatio ad forum notorie incompetentem in illis, quae notorie ad vocantis officium non spectant, minime tenetur venire. 17.1.3
Vituitatio non dicitur per mortem reuocata. 96.1.5
Vituitatio conditionalis, alteritatis, & incerta in electionibus reprobantur, & recidunt in pure consensientes. 37.1.1
Votum solum per litteras exprimitur non licet abrenunciare. 67.1.7
Votum solenne censetur propositum mutandi vituitam cum habitu susceptione. 216.1.5
Votum secundum solenne Religionis derogat priori simpliciter. 217.1.1
Votum solium habens ingrediendi Religionem strictiorem, immo est a peccato ingrediendi laxiorem animo perueniendi in ea. 216.1.3
Votum ingrediendi Religionem qui emisit, ne dum tenetur ad ingrediendi Religionis, sed etiam ad profectum in ea, nisi fuerint aliqua iusta, seu rationalis causa egrediendi. 218.1.4

Index rerum, & verborum

Votum solemnè solemnizatum per suspensionem sacri Ordinis, vel per professionem factam alicui de Religiosis per Sedem Apost. approbati, dicitur matrimonium pòt contrahum. alias solum impedit, & non dirimit 229.1.1
 Votum solum appellatur, cui additur solemnè aliqua iuris formula, & qualitas, seu conditio. ibid. 2
 Voti solemnitas ex solo statu, & constitutione Ecclesiæ introducta est. ibid. 3
 Votum solemnè factum per professionem expressam, vel tacitam Religionis approbare impedit matrimonium contrahendum, & contrahum dirimit. 229.1.1
 Votum simplex catholici impedit matrimonium licet iniri, non tamen dirimit contrahum. ibid. 8
 Votum per suspensionem Ordinis sacri solemnizatum licet impediat, & annullat matrimonium sequens, non dissolvit tamen præcedens, etiam si noudum esset per carnis copulam consummatum. 488.1.1
 Per simpliciter commissa Capitalari non potest dividi. 67.1.12
 Voces dicit habens, vnam nomine proprio, & alteram nomine alieno, non potest vnam nomine proprio, alteram vero alieno eligere. ibid. 13
 Vocem nullas habet in Capitulo nisi sit Subdiaconus. 398.2.1
 Vox vbi simpliciter interdicitur, interdicitur tam activa, quam passiva interdita. 442.1.6
 Votum VI ordinatur vel antus Iubilæus celebratur trigesimo tertio quoquo anno. 520.1.3
 Vbi ad regimen qui eligi non possunt, ostenditur. 49.1.12
 Vbi Vnus, regulariter licet inclusit. 12.1.4
 Vbi Vnus, vbi ponitur in litteris, venit ascensive. 12.1.2
 Vnusfructuaris tunc solum fructus suos facit, quando fructus facti sunt à solo, & in borreis, sellaris, seu apothecis reconditi. 162.7
 Vnusfructus rem, in qua habet vnumfructum, non possidet. 229.1.12
 Vnusfructuaris a borris frugiferas credens amittit ius quod habet, & expelli potest. 508.1.18

Vnusfructu finito non potest dominus fructuarium expellere propter auctoritatem, sed debet illum ad eo vindicare per iuris remedia. 501.1.9
 Vnusfructu exerceere non esse peccatum mortale, si quis periculatori auctoritatem, et hæreticus. 567.1.12, 13
 Vnusfructu manifestus est, qui crimen ipsum confusus est in iudicio. 221.1.9
 Vnusfructu manifestus quamvis in testamento mandet restitutionem certæ, vel incertæ quantitatis, non est in loco sacro sepeliendus quousque fiat restitutio. 221.1.2
 Vnusfructu manifestus non potest testari, nisi præstita cautione de restituendo vias. ibid. 6
 Vnusfructu manifestus quis dicitur, ostenditur. 221.1.9
 Vnusfructu punire possunt Principes secularis addendo penas, & adiuvando ius Canonicum. 392.1.3
 Vnusfructu manifesti possunt sepeliri in loco sacro præstita cautione ab eius hæredibus de satisfaciendo partibus. 426.1.2
 Vnusfructu de obitu custodiam vacantium Ecclesiarum, & clericis, & Monachi hoc fieri procurantes, nec non clerici se talibus non opposcentes, quas penas incurrant, ostenditur. 44.1.12
 Vnusfructu de novo sibi subpatronatus à locis piis vacantibus, sunt excommunicati. 44.1.3
 Vnusfructu frequenter ratione posita non restringunt dispositionem, nec excludunt similes casus minus frequenter. 326.1.4
 Vnusfructu non debet per inutile vitari, in diuidais & separabilibus scilicet, sicut in indiuiduis. 344.1.1
 Vnusfructu extra Ecclesiam si ad eam fugiat, & ibi sanguinem spargat, non reconciliatur Ecclesiæ, sicut e contrario. 221.1.9
 Vnusfructu per contrarium matrimonium sortitur forum viri. 221.1.9
 Vnusfructu contrahens matrimonium scilicet cum viro hæretico, prius dote, & applicatur sicut. 265.1.7
 Vnusfructu an, & quando possit promoueri ad primam Tonfuram, & Ordines minoris ostenditur. 488.1.1, 2

FINIS.

BARBOSA

COLLECTANEA

292